

AlapVető

baptista szociális hírlevél

2025
március-április

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

A tartalomból:

Háló Gyula: Ne csak segítők, testvérek legyünk!

Bemutatkoznak oktatóink: Kárándi Erzsébet

Visszatekintő 2024-re

Nyúlcipő

Aranylövés helyett: Isten hívó szava

NE CSAK SEGÍTŐK, TESTVÉREK LEGYÜNK!

„Figyeljete csak ide, szeretett testvéreim: vajon nem Isten választotta-e ki azokat, akik a világ szemében szegények, hogy hitben gazdagok legyenek, és örököljék azt az országot, amelyet Isten az őt szeretőknek ígért?” (Jakab 2,1-5)

A rászorultak, a hátrányos helyzetűek megsegítése elemi kötelessége minden emberi lénynek. Ezért tanítjuk gyermekeinknek is kiskoruktól kezdve, hogy az óvodás- és az iskolástársai között ne lenézze, hanem amivel tudja, segítse azokat, akik erre rászorulnak. Felnőttkorra is sokakban megmarad ez az elemi kötelességtudat.

Innen egy lépés annak a megértetése, hogy a társadalmi, anyagi és kulturális szakadékok nem szükségszerűek, hanem azok kiegyenlítése, a szakadékok feltöltése szintén hosszú távú feladata mindenkinek, aki tehetősebb, tanultabb, előnyösebb helyzetben van a többiekhez képest. Ahogy Pál apostol fogalma: „Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlének gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk.”

Innen is még egy lépéssel érdemes továbbmenni, addig a pontig, ahol már arra is rádöbbenünk, hogy a hátrányos helyzetű, elszegényedett, élete gondjai között patt helyzetbe jutott embertársunk a testvérünk. Mert több segítséget ad az, aki mint testvérével kapcsolatba lép, közösséget vállal, és érezteti, hogy testvérek, mint az, aki enélkül ad bármit a másiknak.

Ezért fontos már gyermekeinket is arra terelni, hogy legyenek barátai között olyanok, akik hátrányos helyzetű családban élnek, akik nem annyira műveltek, akiknek nincs annyi anyagi vagy kapcsolati lehetősége. Mert így fognak majd a gyermekeink és unokáink egy sokkal testvériesebb világot építeni. Amit mindannyian nagyon szeretnénk, hogy megvalósuljon. Persze nekünk sem késő ezt erősíteni vagy akár elkezdni.

Háló Gyula

BEMUTATKOZNAK OKTATÓINK: KÁRÁNDI ERZSÉBET

Végzettsége: védőnő, szociális szakigazgatásszervező, szociális menedzser, egészségügyi szociális munkás, szociális szakvizsga, mestervezető képzés, tréner, tereptanár.

Szakmai tapasztalata: 30 éves intézményvezetői tapasztalat egy 132 férőhelyes idősok otthonában. Az egészségügyben 10 év védőnői tevékenység és 2 év mb. igazgatói a Szakorvosi Rendelőintézet éln. A vezetői gyakorlat mellett oktatás, vizsgáztatás, témavezetés. 2002 év óta folyamatosan felnőttképzésben, szakiskola nappali képzéseiben vett/vesz részt, főiskola külső oktatója volt, tréneri gyakorlat, tanfolyamvezetés. Az oktatás mellett sok éve végez a szakmában vizsgáztatói feladatokat. Több éve vesz részt a szociális szakmákat érintő képzések tananyagainak fejlesztéseiben, továbbá egyéb szakértői tevékenységeket végez. Közreműködött több jelentős hazai és uniós projekt megvalósításában. 2015 óta, a szociális szakértőként is tevékenykedik. Szakterülete: idősok bentlakásos ellátása, demenciával élő személyek ápolása, gondozása. Számos szakmai publikációja jelent meg, főleg gerontológia és demencia témakörökben. Jelenleg a TSZR2021-1485 azonosító számú “ Területi szakmatámogatási rendszer létrehozása, szakmatámogatási feladatok ellátása Hajdú-Bihar és Jász-Nagykun-Szolnok megye területén 2021” c. projekt keretében, módszertani munkatárs és az idősok szakellátása munkacsoport vezetője, az országos munkacsoport tagja.

A demenciával élő személyek speciális ellátásának minőségi követelményei munkakörhöz kötött képzés gyakorlatorientált, a szociális szakemberek számára egy lehetőség, szakmai ismereteik bővítésére. A tanfolyamon résztvevő szakember alkalmassá válik a családon és a szakmán belüli emberi kompetenciák felismerésére. Gyakorlati példákön keresztül tanulmányozzuk a szituációkat és azok kezelését.

Kárándi Erzsébet, oktató

KATONA IMRÉNÉ, PECZNYIK ILONA

Fotó: Katona Gergely

BALOGH LAJOS-PLAKETT 2024

Katona Imréné, Pecznyik Ilona Kiskőrösön a Filadelfia Integrált Szociális Intézmény Idősek otthonában dolgozik. Az intézményben a hosszú évek alatt sok száz idős életét tette jobbá, szebbé. Az ott élő lakók elégedettségéhez, az ellátás színvonalához munkájával nagymértékben hozzájárul, hiszen immár 25 éve az intézmény szakácsa. Kitartásával, elkötelezettségével, és azzal a szeretettel, amivel munkáját hosszú évek óta végzi, munkatársai számára is példává vált. Életében első helyen mindig az Isten követése van, és az embertársai felé végzett szolgálat.

Icu Kiskőrösön született, keresztyén család második gyermekeként. Már fiatal korában elkötelezte magát az Úr mellett és bemerítkezett. 1984-től 1999-ig virágkötőként és bolti eladóként dolgozott, ekkor meghívást kapott a kiskőrösi Szeretetházba, hogy dolgozzon szakácsként. A felkérést nagy örömmel fogadta, hiszen mindig is szeretett főzni. Az ételkészítés örömet jelent a számára. Boldogan táplálja népes családját, de a gyülekezeti rendezvényeken, szeretetvendégségeken is szívesen vállalt szolgálatot. Sokat tanult az idősebb testvérektől is, ami komoly alapot adott számára. 2003-ban Kecskeméten formálisan is szakács végzettséget szerzett.

2020 júniusától nyugdíjas, de négy órában továbbra is az intézményben dolgozik. Nagyon sok örömet jelent számára a sok pozitív visszajelzés, amit az idősektől kap. A lakókkal folyamatosan kapcsolatban van, mindig van hozzájuk pár kedves szava. Az ételeket ízletesen, háziasan készíti el, mert ő még ismeri ezeket a régi ízeket. Birkapörköltje messze földön híres, ami mellé a családi birtok szőlőjéből készült vörösbor is jár az otthon lakóinak.

Icu nagyon hálás Istennek, hogy ennyi éven keresztül megtartotta családjában. 1978-ban kötött házasságot Katona Imrével, akivel azóta is boldog házasságban élnek. Három gyermekük és 11 unokájuk van, akiket nagyon szeretnek.

Szeretettel gratulálunk, és sok örömet kívánunk a további aktív nyugdíjas évekhez!

HEGYESINÉ NAGY IBOLYA

BEHERKA PÁL-PLAKETT 2024

Hegyesiné Nagy Ibolya baptista lelkipásztor családban született és nevelkedett, ahol már korán megtanulta a másokat segítő, szeretetet átadó szemléletet, ami azután a pályaválasztását is meghatározta. Tanulmányait egészségügyi szakiskolában kezdte, szociális munkás diplomát a Wesley János Lelkészképző Főiskolán szerzett, majd az ELTE Társadalomtudományi Karán szociális menedzser diplomát, később gyermekjogi képviselői és mediátori végzettséget is szerzett. Munkáját szolgálatként éli meg, így célja nem az elégséges, hanem a bőséges szeretet, gondoskodás nyújtása. A Szociális Alapszolgáltatási Központ alapító intézményvezetőjeként 28 éve segíti a csömöri rászoruló embereket. Munkája nyomán épült ki a település szociális ellátórendszere, mely magában foglalja a családi- és gyermekjóléti szolgálatot, a házi segítségnyújtást, a szociális étkeztetést és az idősek nappali ellátását. Rendszeresen szervez adománygyűjtéseket- és osztásokat, a rászoruló családok, nehéz körülmények között élő idősek és egyedülállók között. Szomorú sorsú gyermekek kapnak élelmiszer csomagot, játékot, reményt, törődést és jó szót, név szerint ismeri az ellátottakat, számontartja őket és a szociális támogatás mellett lelki támaszt is nyújt számukra. A Csömöri Baptista Gyülekezetben évtizedekig a gyermekbiblikör vezetője volt, jelenleg a gyülekezet első női lelki vezetője, aki szívügyének tartja és rendszeresen látogatja a gyülekezeti tagokat, özvegyeket és a nyugdíjasokat. A magánéletben férjét szerető, tisztelő, hűséges feleség, aki három leánygyermekének és három unokájának támogatója, segítője. A baptista hívők által missziós céllal létrehozott Kegyelem Alapítványhoz egészen korán, 1991-ben csatlakozott férjével együtt, aki 25 évig az Alapítvány vezetője volt. Odaadó munkáját, szakmai felkészültségét és kreatív gondolkodásmódját a település vezetése is rendszeresen elismeri, 2013-ban Csömör Községért Emlékérem díjat vehetett át. Ibolya személyes mottójának Teréz anya gondolatait választotta: „Nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket, nagy szeretettel.” Szívből gratulálunk, és Isten áldását kívánjuk a szolgálatára!

Fotó:: Katona Gergely

NYÚLCIPŐ

2025. április 17–25. között a Baptista Szeretetszolgálat megvalósításában, a Felzárkózó Települések Programban működő, 15 Észak-Alföldi régióban lévő településen valósult meg a „Fuss együtt a Nyuszi-val!” program sorozat. A Felzárkózó Települések program az ország leghátrányosabb helyzetű kistérségeiben van jelen, ahol a „Jelenlét módszertan” szemléletével támogatja az ott dolgozó szakmai csoport a hátrányos helyzetű gyermekek és családjaik, valamint a teljes települési lakosság integrációját, életvezetésük kedvező alakulásának elősegítését komplex programok útján.

A rendezvény célja az volt, hogy a hátrányos helyzetű gyermekek és családjaik játékos formában ismerkedjenek meg a húsvéti ünnepkör hagyományaival, miközben a mozgás öröme és a környezetvédelem fontosságát is megtapasztalják. A mozgás fontossága és a környezetünk megóvása tavaszi időszakban mindig új jelentőséget kap, hiszen a természet megújulásával előtérbe kerülnek a szabadtéri tevékenységek és sportolási lehetőségek, az ember és a környezet kapcsolódásának lehetősége szinte végtelen. A húsvéti ünnepkör is hordozza a megújulás fontosságát Krisztus feltámadásának üzenetével, mely az emberi élet szinte minden területén adaptálható. Az egészség megőrzése és testünk karbantartása, környezetünk szeretete pozitív szokások kialakítására sarkall, keretet ad életünknek, erősíti a hitet és az önbecsülést, mely hosszútávon kedvező hatást gyakorol a személyiségfejlődésre. Ebben a szemléletben találkozunk a program hatékonysága a Felzárkózó Települések program módszertanának alapjaival, és hozzájárul a céljai megvalósításához.

Kereskedő Emőke (Filadelfia Integrált Szociális Intézmény Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ munkatársa, önkéntes koordinátora, börtönmisszió vezető helyettese) és Kovács István (a Mikulás nagykövete, Egészségmegőrző Környezetvédő Ifjúsági Sportegyesület elnöke, valamint maratonfutó) közös szervezésében és megvalósításában zajlott a program. Ellátogattak a kistelepülésekre élményt és szeretetet közvetítve, s meglepetés vendégként elhozták a résztvevők számára a Húsvéti Nyulat is. Locsolóversekkel, mondókákkal, népi játékokkal, a nyuszi-val közös futással és csokitojással való jutalmazással színesítették az ünnepelést. A rendezvény célja a kulturális identitás erősítése, a közösségépítés, az oktatási célok támogatása, valamint pozitív élmények nyújtása volt. A kistelepüléseken, ingerszegény környezetben élő gyermekek és családok számára korlátozottak a lehetőségek a hasonlóan mély mondanivalót hordozó, mégis élmény alapú programokon való részvételre, ezért a megvalósult rendezvény kiemelt jelentőséggel bír az egyéni – és családi szinten jelenlévő szociokulturális hátrányok csökkentésében.

A program a környezettudatosságot is hangsúlyozta: minden településen facsemetét ültettek, ezzel szimbolikusan is maradandó értéket teremtve. A húsvéti ünnepkör ebben a formában történő bemutatása nem csupán egy szép hagyományörző tevékenységet fedett le, hanem a kezdeményezés erősítette a gyermekek kulturális tudását, identitását, közösségi kötődését, és hozzájárult a szociális felzárkóztatási célok megvalósításához is."

Bégányi Nóra
Szakmai koordinátor
Baptista Szeretetszolgálat EJSZ

ÖNKÉNTES KONFERENCIA

A Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ április 24-én tartotta idei országos önkéntes konferenciáját. A rendezvény célja az volt, hogy összehozza az önkéntesség iránt elkötelezett szervezetek tagjait, teret adjon a tapasztalatcserének, inspiráló előadásokkal erősítse a közösségi összefogást, valamint ösztönözze az önkéntes tevékenységek iránti érdeklődést. Az esemény lehetőséget biztosított arra is, hogy új kapcsolatok szövődjenek, közös projektek alapjai szülessenek, és a résztvevők új nézőpontokkal és lendülettel gazdagodjanak. Köszönjük mindenkinek a részvételt, az előadónak a tartalmas előadásokat! Reméljük, hamarosan újra találkozunk egy értékes önkéntes programon!

Fotó: Antal Saci

ARANYLÖVÉS HELYETT: ISTEN HÍVÓ SZAVA

Egy szociális intézményben jártam Esztergomban, amikor először találkoztam Istvánval. Megnézhettem a szobáját, a közös konyhát: a polcokon gondosan elrendezett bögréket, a falra kifüggesztett házirendet. Szobája egyszerű, de otthonos volt – az ágya bevetve, az asztalán könyvek és egy jegyzetfüzet.

István kint ült a kertben, fiatalos hanyagsággal cigarettázott. A mozdulatai nyugodtak voltak, a tekintete tiszta – és ez nem csupán a déli fény miatt tűnt így. Pedig több mint húsz évig élt a kábítószeres fogságában. Az arcát megtörtnek láttam, hiszen a függőség nem múlt el nyomtalanul. Mára elmondhatja, hogy két éve tiszta. Nem azért mentem oda hozzá, mert lelkigondozó vagyok, és úgy éreztem, szüksége van egy beszélgetésre, csak egyszerűen odaléptem, mert meg akartam ismerni.

Amikor beszélgetni kezdtünk, viselkedése nem volt mesterkélt. Nem hőst akart faragni magából, de nem is szégyenkezett. Egyszerűen csak elmesélte, milyen volt földi életében a pokolra jutni – és aztán hogyan emelkedett fel, és tanult meg újra bízni, magában és másokban is.

Emlékszel arra, hogy mikor nyúltál először drogokhoz?

Tizenegy éves koromban volt az első képszakadásos, vagyis kontrollvesztett berúgásom. Tisztán emlékszem, nagy mennyiségű boros kólát ittunk az akkori barátaimmal. Aztán 14 évesen kezdtem el füvezni. A mostani fejemmel már tudom, hogy azért menekültem inkább a drogok felé, mert nem akartam olyan lenni, mint apám, aki évtizedekig súlyos alkoholfüggő volt, de már 17 éve absztinens.

Szüleid, tanáraid észrevették, hogy baj van?

Az első berúgásomat még úgy-ahogy tolerálták a szüleim. Illetve szerintem szemet hunytak felette, figyelmen kívül hagyták. Viszont a marihuánával sem tudtam mértéket tartani. Reggeltől-estig be voltam szívva. Jött két-három olyan év, ami teljesen kiesett, nem emlékszem rá, hogy mi történt akkor velem.

Az iskolába is bedrogozva jártam, akadtak osztálytársaim, akikkel együtt füveztünk az órák közötti szünetben. A tanárok részéről voltak retorziók, leginkább a számonkérés, illetve az osztályzatok szintjén. A hatosztályos gimnáziumból el is tanácsoltak a 4. év végén, egy másik középiskolában érettségiztem le.

Mikor következtek a keményebb drogok?

Tizenhét évesen kezdtem el szintetikus kábítószereket használni: amfetamint, kokaint. A stimulánsok segítettek az akkori sikeres rádiós éveimben azt a látszatot fenntartani, hogy milyen fontos ember vagyok. Napközben rádióztam, éjszaka lemezlovasként dolgoztam különböző klubokban. A gyógyszerfogyasztásom 20 éves koromban, az első kórházi kezelésemet követően kezdődött el. A droghasználatom utolsó 4-5 évében intravénásan szúrtam a kábítószer, sok esetben heroint. A lelki halál volt a legrosszabb: az üresség, az önutálat, amikor a használat végére egymagam maradtam, én a szerekkel.

Neheztelsz a szüleidre, tanáraidra így utólag?

Nem. A használat alatt nehezteltem mindenkire. Mindenki hibás volt, csak én nem. Ma már a saját felelősségemet nézem. A Máté evangéliumában Jézus így tanított: „Ha megbocsátasz másoknak, akik vétkeztek ellened, úgy Mennyei Atyád is meg fog bocsájtani neked. De ha nem bocsátod meg mások bűneit, az Atya sem fogja megbocsájtani a te bűneidet.”

Azt mondtad, Isten segített túlélni mindezt. Mikor tértél meg?

Az isteni kegyelmet úgy gondolom, 2022 decemberében kaptam. Édesanyám váratlan halála után nem vettem meg a halált okozó aranylövéshez szükséges adagot, isteni sugallatra segítséget kértem a kezelőorvosomtól. Azóta minden nap betölti szívemet Isten jelenléte. Igen, szívből el tudom fogadni és hálával tölt el, hogy Jézus az én bűneimért is meghalt a kereszten. Nagy áldásként tekintek arra, hogy nem kellett belehalnom a szerhasználatba. Új életemben fontosnak tartom a hitéletem gyakorlását, városomban, Esztergomban, a baptista gyülekezetben találtam meg a helyemet. .

Elfoglalt vagyok, sokat önkénteskedek, mint tapasztalati szakértő például az esztergomi kórházban. Rengeteg célom, tervem van, szeretek álmodozni is. Elsősorban igyekszem megszerezni az első diplomámat a Baptista Teológiai Akadémián, aztán folytatnám a tanulást az addiktológia területén. Hálás lennék, ha újra vezethetnék rádióműsort, jelenleg háttér munkákat végzek. Ebben az évben autóvásárlásban gondolkodom. Egyik nagy álmom pedig egy saját lakás, ahol leendő kis családommal élek majd a béke és a nyugalom szigetén.

Ha üzenhetnél mindazoknak, akiket még fogva tart valamilyen függőség, mi lenne az?

Ha úgy érzik, hogy baj van, merjenek bátran segítséget kérni!

István 44 éves. Nem keresett kifogásokat, nem magyarázkodott. Csak mesélt őszintén, egyszerűen, érezhető volt, milyen hosszú utat tett meg. Nem tartja magát példaképnek, és nem is akar annak látszani, ám amit elért, az mégis tiszteletre méltó. A fordulat akkor jött el az életében, amikor – saját szavaival élve – Isten megszólította. A hit nemcsak kapaszkodót adott, hanem új irányt is. Azóta más ember lett. Nem a múltjából él, hanem a jelenére figyel, és minden napját hálával kezdi. Minden egyes nappal bizonyítja: még a legsötétebb helyekről is van visszaút, ha az ember rátalál a világosságra.

Kereskedő Emőke
Módszertani munkatárs

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Kereskedő Emőke

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: kereskedo.emoke@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.